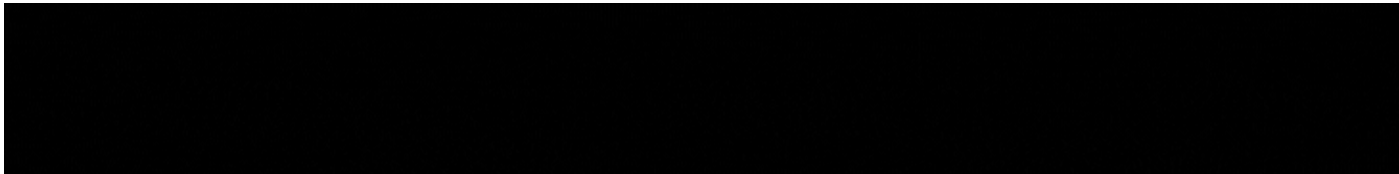

NOSALTRES

LA VEU

Recull Política Cultura Societat Llengua La Veu dels Llibres Contacte Butll

Inici / Opinions

Aquelles ironies de Fuster

Dimarts, 4 de gener de 2022 - 06:00h

Vicent Àlvarez

Si creus en el periodisme independent i en valencià, agermana't a La Veu. A més, ara podràs desgravar-te fins el 100% de la teua aportació. [Informa't ací](#)

Encetem l'Any Fuster, un bon moment per recuperar la seua memòria i també les seues aportacions, en més d'un cas amb certa dosi d'ironia. El nostre assagista fou bàsicament un escriptor, un intel·lectual compromés i, com a tal, apuntava observacions, desitjos, recomanacions, opinions, que el lector podia optar per tindre en compte o no, òbviament. En tot sempre va dir la seua. Com ara comprovareu allò que vull assenyalar mostra un vessant del seu tarannà d'una forma prou clara. La tardor de l'any 1963, fa temps d'això, és cert, la colla que havíem encetat a la Universitat la represa valencianista ens vam trobar davant la cruïlla de buscar-nos la vida, de veure què anàvem a fer, tot i alhora de seguir el camí encetat, cor

Privacitat

tasca de bastir un partit, el Partit Socialista Valencià. Per això no va ser gens estrany que comentàrem i parlàrem del tema amb el nostre amic.

La data esmentada em trobava a Montpeller, fent una estada d'un curs d'ampliació dels estudis, aquesta circumstància en portà a practicar la correspondència i li vaig escriure a Fuster expressant-li dubtes i consideracions sobre la tasca a fer. La resposta del nostre mestre, la podem considerar així, em va arribar i conté algunes que altres ironies, les quals malgrat els anys que han passat, encara podríem ser d'aplicació al present. Des del primer moment, Fuster incideix en el fons: «No ens hem pas d'enganyar. Som pocs i escassament "viabls". Ja saps que no soc un pessimista sistemàtic. Les meues ironies, tanmateix, tenen aquest origen: la constatació que entre els nostres projectes i les nostres possibilitats hi ha un "desfasament" important. En dir les nostres possibilitats em referesc a les possibilitats materials, econòmiques, i a les possibilitats humanes: el problema de la nostra gent és de quantitat i qualitat... crec que estem millor que mai. Ara: estar millor que mai "no vol dir estar a l'altura de les circumstàncies"».

Tot i seguit Fuster passà al terreny de demanar-nos quelcom, puix al seu parer érem un equip una mica infantil, amb virtuts i defectes, però «el conjunt articulat és el que falla». «No ignore que seria demanar-vos massa, demanar-vos una actuació coherent i justa... feu el que podeu, i el que no sap més amb sa mare es gita i no peca. Però això té remei... El remei seria... Ah, ho reconec, també seria complicat... Caldria: 1, menys il·lusions i més idees clares; 2, més sentit de la responsabilitat; 3, menys presumpcions individuals (les ganes de fer-se passar per líder que té X i que no té Y); més eficàcia (parlem tant); 5, més sentit de la realitat; 6, més...; 7, menys, Boj Pare l'enumeració. Un altre dia seguirem...»

Què vos sembla? Tot un ideari de recomanacions, moltes de les quals podríem fer als «nostres», a tota eixa gent a la qual hem votat i que ens representa, homes i dones com nosaltres, però que volen fer país, canviar, obrir nou camins, i que trobem que no estan a l'altura.

- **Subscriu-te gratuïtament al nostre butlletí de notícies destacades**

Etiquetes